

ПЕТЕР ХУХЕЛ ОКТОМВРИЙСКО СЛЪНЦЕ

Превод от немски: Елисавета Багряна, —

chitanka.info

Октомври. Зряла вече, тегне към земята
и крушата последна, пълна с мед.
Сред паяжината на сиромашко лято
комарът вкусва като кръв светлика блед —
лъчите сетни, смучеци зеленината
на явора — и той с изсъхнали листа,
изострени като на прилепа крилата,
изпит от паяк сякаш, гасне в есента.

Но подсладена е смъртта от този въздух чуден,
от гладиолите, струящи ален дим.
В съня на лястовиците тоз мирис ще прокуди
скръбта на гаснещия лъч неуловим.
В съня си плъховете полски пак долавят
как орехът последен тупва като камък
и от зелено-черната обвивка се явява
на слънчевата светлина кафяв и сладък.

Октомври. Пълна тежка кошница отнася
стопанката към къщи и килера пак.
От нейното бране раздвижена в съня си,
градината полегна в морния листак.
Това, което трепка в паяжината на клона,
да литне иска — в слънчевия небосвод,
в лъча, що крушата последна ще отрони —
на есента натегналия, сладък плод.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.